קבעה לה וסת לדילוג. ומסורה ליום י"ח לחדש רביעי וליום י"ט בחדש ממש וכן לעולם: עד שתשלש בדילוג. ויום ט"ו מיום מן הימין שהוא מתלת דמייתה ואין שם דילוג. וסת קבוע לט"ו ושינתה ל"ו זה הוא מסורין כלומר כמיגיע ט"ו וי"ו עד מאסר מזרה ושינתה בשביה [לשבעה עשר] הותר ט"ו מכאן ואילך שלא קבעתו אלא פעם אחת הלכך בפעם אחת הוא נעקר: הותרו כולן. ט"ו שהרי עקרתו שלשה פעמים וט"ז וי"ז בחדש דומגת מיעקר ואפילו י"ח הבא לא יאסר אלא י"ט כדקתני משמונה עשר ואילך שהרי שילשה בדילוג וקבעה לה וסת לדילוג: תיובתא דרב. דהא קתני שינתה לשבעה עשר נאסר ט"ו וי"ז ולא קתני מי"ז ואילך ואע"ג דדילגה ג' דומני אלמא דאייה קמייתא לאו מתמינא: למודה שאני. כיון דוקמה קבוע לט"ו שדינן דאייה של ט"ו עם דאיות שבנבו עליה שהרי בזמנה דאתה והיכי הוה מצינן למימניה עם הני דדילוג וכי אמינא אלא היכא דדאיית ט"ו שהיתה מתלת דאייתה או שלא היה לה וסת קודם לכן או שהיה לה וסת ליום עשרים: ודקארי לה מאי קארי לה. הא ודאי היכי מצי לאקשויי מלמודה: קס"ד ה"ה לכשאינה למודה בעינן תלתא דומני דילוג והאי דנקט למודה לאו דוקא משום *עקירת וסת דילוג למידק דלמודה הוא דבעי שתשלש בדילוג אלא משום עקירת וסת דאשון דקתני מזרה ושינתה ל"ז הותר ט"ז ונאסר ט"ו וי"ז ואע"ג דעקרתיה לט"ו תרי דומני דסד"א כיון דלמודה הואי בט"ו ועקרתיה ג' דומני תו לא הדרה ותשתרי לט"ו הבא: קמ"ל. דאין וסת קבוע נעקר בפחות משלש פעמים: סירגה. מיום כ"ב ליום כ"ד: לא קבעה לה וסת. שאין דילוג זה דומה לראשון דראשון יום אחד חה שני ימים לאחד. קתני מיהא קבעה לה וסת בג' ראיות ולאשונה בכלל: ושינתה ליום כ"א. דאיכא דילוג אלא דומני: דיקא נמי מדשבקינן ליום עשרים. דהוה ליה למיתני דאתה ביום עשרים בחדש זה ויום עשרים ואחד בחדש זה ויום עשרים ושנים בחדש זה שהיא בדרך לשון מנאים לשנות כלל ולשון קצרה: לא אמרן. דאין קובעת עד שתקבענו שלש פעמים אלא לתקבעיה דתהוי דיה שעתה ולא יעקר בפחות מג': אבל למיחש בחדא זימנא חיישא. ליה אלא דאתה ביום ט"ו פעם אחת מוקמת לט"ו הבא ולא תשמש: הני מילי היכא דקאים. ליה אותו יום שינתה בו בתוך ימים שראויה להיות בהן נדה כי מתני' שהיא למודה להיות רואה ביום ט"ו לעבילתה שהוא כ"ב לראייתה וכדאוקימנא בגמרא כותים (לעיל לט.) ושינתה ליום עשרים לעבילה שהן עשרים ושבע לראייה דכי מעני יום ט"ו לעבילתה קיימא לה בימים הראויים לנדה שהרי שלמה לאחר עבילה י"ח שבין נדה לנדה ונכנסה ארבעה ימים בימים הראויים לנדות אבל היכא דקתי ימי דיבתה כגון שהיתה למודה לראות ליום ממשה עשר לעבילתה והקדימה ואתה בתוך ימי הזוב כגון ליום עשירי לעבילה: אימא לא. מיתוב לה דכי מעני עבילתה אחריתי ותעבול ויגיע יום *עשרים לא תאסר לשמש דהא קיימא לן בפרק דלעיל (דף לט.) כל אחד עשר בחזקת טהרה שאינה מוחזקת רואה הלכך משום הדא דאקדמי בעלמא הוה קמ"ל: תנינא אין האשה קובעת ואינה מטהרת. ומדתנא להו גבי הדדי משמע דלא בעי עקירה שלש פעמים אלא למי שנקבע שלש פעמים: חד לחד. הדא עקירה לחד קביעות וקא משמע לן דאפילו קבעתיה תרי דומני מיעקר כחד דומנא: ה"ג מותרת לשמש עד יום שלשים. כל ימים שבינתיים מותרים: הגיע יום שלשים ולא ראתה הגיע יום עשרים וראתה הותר שלשים. העמיד לנא דהא מיעקר מיעה ואף על גב דקבעתיה תרי דומני מיעקר כחד דומנא: ונאסר

גמ' איתמר *ראתה יום חמשה עשר לחדש זה ויום ט"ז לחדש זה ויום שבעה עשר לחדש זה רב אמר קבעה לה וסת לדילוג ושמואל אמר *עד שתשלש בדילוג נימא רב ושמואל בפלוגתא דרבי ודשב"ג קמיפלגי דתניא *ניסת לראשון ומת לשני ומת לשלישי לא תנשא דברי רבי רשב"ג אומר לג' תנשא לד' לא תנשא לא דב"ע כרשב"ג והכא בהא קמיפלגי רב סבר חמשה עשר ממנינא ושמואל סבר כיון דלאו בדילוג חזיתיה לאו ממנינא הוא איתיביה 'היתה למודה להיות רואה יום ט"ו ושינתה ליום ששה עשר זה וזה אסורין שינתה ליום שבעה עשר הותר ששה עשר ונאסר חמשה עשר ושבעה עשר שינתה ליום שמונה עשר הותרו כולן ואין אסור אלא משמונה עשר ואילך קשיא לרב אמר לך רב למודה שאני *ודקארי לה מאי קארי לה למודה אצטריכא ליה מהו דתימא כיון דלמודה ועקרתיה בתרי זימני עקרה ליה קמ"ל מיתיבי ראתה יום עשרים ואחד בחדש זה יום עשרים ושנים בחדש זה יום עשרים ושלשה בחדש זה קבעה לה וסת סירגה ליום עשרים וארבעה לא קבעה לה וסת תיובתא דשמואל אמר לך שמואל הכא במאי עסקינן כגון דרגילה למחזי ביום עשרים ושינתה ליום עשרים ואחד דיקא נמי דשבקינן ליום עשרים ונקט ליום עשרים ואחד ש"מ: שאין האשה קובעת לה וסת עד שתקבענה וכו': א"ר פפא 'לא אמרן אלא למקבעה אבל למיחש לה בחדא זימנא חיישא מאי קמ"ל תנינא היתה למודה להיות רואה יום חמשה עשר ושינתה ליום עשרים זה וזה אסורין אי מהתם ה"א ה"מ היכא דקיימא בתוך ימי נדתה אבל היכא דלא קיימא בתוך ימי נדתה אימא לא קמ"ל: ואינה מטהרת מן הוסת וכו': א"ר פפא 'לא אמרן אלא דקבעתיה תלתא זימני דצריכי תלתא זימני למעקריה אבל תרי זימני בחדא זימנא מיעקר מאי קמ"ל תנינא אין האשה קובעת לה וסת עד שתקבענה שלש פעמים מהו דתימא הדא לחד תרי לתרתי ותלתא לתלתא קא משמע לן תניא כותיה דרב פפא 'היתה למודה להיות רואה יום עשרים ושינתה ליום שלשים זה וזה אסורין הגיע יום עשרים ולא ראתה מותרת לשמש עד יום שלשים וחוששת ליום שלשים הגיע יום שלשים וראתה הגיע יום עשרים ולא ראתה והגיע יום שלשים ולא ראתה והגיע יום עשרים וראתה הותר יום שלשים ונאסר

איתמר לתתה ט"ו בחדש זה וט"ז בחדש זה - פי' דווקא בכי נוונא אבל לתתה בג' חדשים לו בכ' לחדש לו בחד לכ"ע אין לריך יותר כדאמר לעיל בסוף בנות כותים (דף לט:) דחזאי ריש ירחא וריש ירחא סי' ואתיבו אחד מלא ואחד חסר ואין הימים שבין לתייה לרתייה שוין מ"מ קביעות החדש נורס וסיכא דבר לתשונה אין לה שיעור בחדש שהחא הגיה גרלת דילוג מן הרלשונה דכ"מ ולאין הרלשונה מן המנין וכגון שתשלש בדילוג כגון דאתה עכשיו ושניה בעשרים לה ושלישית בכ"א לשניה ומשום הכי נקט ט"ו בחדש זה ולפירוש זה קשה דבפרק שור שנגח ד' וה' (נ"ק לח:) מדמה עגל יום חמשה עשר בחדש זה ושמה עשר בחדש זה ושבעה עשר בחדש זה לפלוגתא דהכא ואם כן היכי קאמר התם לעיל גבי דאתה שור ונגח שור ולא נגח דהוא דלשונה מן המנין הא בכי הא נוונא לתפי' רב מדה דלא הי לשונה מן המנין שהרי לא היתה לשום זמן לא לחדש ולא לשבת ויש לחלק בין סירוגין דימים לסירוגין דשוורים וכ"ח פי' קבעה לה וסת לדילוג כשעשתה שלש פעמים כסדר הזה כגון שראתה ט"ו בניסן וי"ז בתיר וי"ז בסיון וכן דאתה ט"ל בתמוז וי"ז בחב וי"ז בחלל ושוב דאתה ט"ז בתשרי וי"ז בחרחשון וי"ז בכסלו מוקמת מכאן ואילך ט"ו לחדש זה וי"ז לשני וי"ז לשלישי ולשמואל לריכה שתשלש בדילוג שתראה בחדש רביעי יום י"ח ובג' חדשים שלאחריהם יום י"ן וי"ז וי"ח וכן בשלישי שוב שלאחרי כן דראתיה של ט"ז יום בחדש הראשון לא היה ממינא ותימה למה פי' כן דלא"ל כשאלא הס"ם לימא בדרבי ורשב"ג קמיפלגי לא פליגי בראתיה לתשונה לאוד אלא בשלש ראות של דילוג לתשון ובמסקנא יהיה הפירוש בט"ח ולאמלו לא שני בג' חדשים כדפי' בקונטרס: **ואינה** לאוכרה אלא מ"ח ואילך. ות"ח ויאסר ממי יום י"ח כי שינתה ל"ז שהרי דילגה ויהיה בכלל וסת דילוג כמו ט"ו וי"ו*) דמייתינן בחדא זימנא ואומר הכי"ל דאין לחוש בדילוג משום חדא זימנא: **מיחוש** בחדא זימנא חייתינן.

פירש"י דחייתינן לתמנים וכן לריך לפרש מדלא פרי' הס"ם בהדיא לטהרות ואין להזכיר בשום קביעות וסת ג' פעמים לגבי תמנים דהא בחדא זימנא חייתינן אלא לגבי שאם נקבעו שלש פעמים תשמין לו עד שיעקר שלש פעמים:

*) [נמ"ל: כמו ט"ו ו"ו]

הדרן עלך האשה

גמ' איתמר *ראתה יום חמשה עשר לחדש זה ויום ט"ז לחדש זה ויום שבעה עשר לחדש זה רב אמר קבעה לה וסת לדילוג ושמואל אמר "עד שתשלש בדילוג נימא רב ושמואל בפלוגתא דרבי ודשב"ג קמיפלגי דתניא *ניסת לראשון ומת לשני ומת לשלישי לא תנשא דברי רבי רשב"ג אומר לג' תנשא לד' לא תנשא לא דב"ע כרשב"ג והכא בהא קמיפלגי רב סבר חמשה עשר ממנינא ושמואל סבר כיון דלאו בדילוג חזיתיה לאו ממנינא הוא איתיביה 'היתה למודה להיות רואה יום ט"ו ושינתה ליום ששה עשר זה וזה אסורין שינתה ליום שבעה עשר הותר ששה עשר ונאסר חמשה עשר ושבעה עשר שינתה ליום שמונה עשר הותרו כולן ואין אסור אלא משמונה עשר ואילך קשיא לרב אמר לך רב למודה שאני "ודקארי לה מאי קארי לה למודה אצטריכא ליה מהו דתימא כיון דלמודה ועקרתיה בתרי זימני עקרה ליה קמ"ל מיתיבי ראתה יום עשרים ואחד בחדש זה יום עשרים ושנים בחדש זה יום עשרים ושלשה בחדש זה קבעה לה וסת סירגה ליום עשרים וארבעה לא קבעה לה וסת תיובתא דשמואל אמר לך שמואל הכא במאי עסקינן כגון דרגילה למחזי ביום עשרים ושינתה ליום עשרים ואחד דיקא נמי דשבקינן ליום עשרים ונקט ליום עשרים ואחד ש"מ: שאין האשה קובעת לה וסת עד שתקבענה וכו': א"ר פפא 'לא אמרן אלא למקבעה אבל למיחש לה בחדא זימנא חיישא מאי קמ"ל תנינא היתה למודה להיות רואה יום חמשה עשר ושינתה ליום עשרים זה וזה אסורין אי מהתם ה"א ה"מ היכא דקיימא בתוך ימי נדתה אבל היכא דלא קיימא בתוך ימי נדתה אימא לא קמ"ל: ואינה מטהרת מן הוסת וכו': א"ר פפא 'לא אמרן אלא דקבעתיה תלתא זימני דצריכי תלתא זימני למעקריה אבל תרי זימני בחדא זימנא מיעקר מאי קמ"ל תנינא אין האשה קובעת לה וסת עד שתקבענה שלש פעמים מהו דתימא הדא לחד תרי לתרתי ותלתא לתלתא קא משמע לן תניא כותיה דרב פפא 'היתה למודה להיות רואה יום עשרים ושינתה ליום שלשים זה וזה אסורין הגיע יום עשרים ולא ראתה מותרת לשמש עד יום שלשים וחוששת ליום שלשים הגיע יום שלשים וראתה הגיע יום עשרים ולא ראתה והגיע יום שלשים ולא ראתה והגיע יום עשרים וראתה הותר יום שלשים ונאסר

[כלי נב]

[ינמות מד: מוקפמא שבת פט"ו ה"ה]

נ"מ קבישת

גליון הש"ס

גמ' וזקאי לה מאי קאי לה . פ' כ"ב ב ע"ב תד"ה וקאי :

מוסף רש"י

ראתה יום חמשה עשר כו'. ומתמילה סיפה לימודה לימים אחרים (נ"ק לח:).

קבעה לה וסת לדילוג. וכי מזיא הך דאתיה שלשים ב"ו בחדש, דיה שעתה ואינה מעמאה טהרות מעת לעת, כדתנן כל אשה שיש לה וסת דיה שעתה (שם).

עד שתשלש בדילוג. אין לה וסת קבוע עד שתראה לתייה רביעית ב"ח, דרתייה קמייתא לאו ממנינא, דלאו בדילוג מזיא (שם).

ר"מ שבירי ופיין רפ"א שבתין

תוספי הרא"ש

רב אמר קבעה לה וסת לדילוג . דווקא שראייה ראשונה היתה בט"ו בחדש והשניה בט"ז בחדש והשלישי בי"ז בחדש דבכה"ג דווקא ס"ל לרב דראשונה ממנין הדילוג כיון דוסן ראיותיה לסנין ישות החדש אבל אם ראייה ראשונה היה בר"ח ושניה בט"ז לראיה זו ושלישית ב"ו לאותה דאייה מודה רב דלא קבעה לה וסת דראייה ראשונה אינה מן המנין . וכן מוכח בפ' שור שנגח ד' וה' דמרמי נגח ט"ו בחדש זה וט"ז בחדש זה ט"ו בחדש זה לפלוגתא דהכא אע"ג דהתם קאמר ראת שור ונגח [שור נגח שור ולא נגח שור נגח נעשה מועד לסירוגין] . אע"ג דהתם ליכא לא חדש ולא שבת . יל דהתם תלי בוסת בראיית השוורים. ור"ה פירש דפלוגתא דהכא מיירי בגון שראתה בדילוג ג' חדשים שניים ושלשיים בגון דילגה שראתה בג' חדשים ראשונים וקבעה לה וסת אליבא דרב בחדש תשעי ואילך יום ט"ו לחדש עשירי ויום ט"ו לחדש י"א ויום י"ו לחדש י"ב וכן לעולם בכל ג' וג' חדשים . ולשמואל צריכה שתשלש בדילוג שתראה בחדש רביעי יום י"ח כי חדש הראשון אינו מן המנין ב) והג' חדשים שאחרי כן יום ט"ו ויום י"ו ויום י"ח וכן עוד בשלשה שאחרי כן . ותימה לפירושו דלמה לא מני בג' חדשים לבד כדפרישית : זה וזה אסורין דבתרא ומנא חייש לה . ותימה כי שינתה ליום י"ו לסת לא תנא אסורה יום י"ח בחדש שאחריו דהא דילגה ודא ומנא ס"ל דלא חיישינן גבי דילוג בתרא ומנא : **תיובתא** דרב . נ"ל דזעה מדי לשטיי דהכא לא איירי בקביעות יפי החדש אלא מסיע לפרש אלא דבלאו הכי משני ליה שאני ; **מרב** דתיבה כיון דלמודה הוא ועקרתיה תרי דומני כו'. לישנא דכיון קשה לי דה"ל למימר אע"ג

כמו א מיי' ע"ח מהל' איסורי ביאה פ"ג ופיין בס"מ סמ"ג לאין קיח סוס"ע יו"ד ס' קפט סעיף ה וסמ' ז :

כמו ב מיי' פכ"ח שם הל' ז סמג לאין קכ לא סוס"ע אה"ע ס' ע סעיף ח:

מוח ג מיי' שם פ"ח הל' ז סמג שם:

נ"מ [מוס"ע יו"ד ס' קפט סעיף י]:

מט ד ה מיי' שם הל"ז והל"ח מוס"ע יו"ד ס' קפט סעי' ב:

ג ו מוס"ע שם סעי' ח:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com